

TEO, ursul Bibliotecar

MARTINA ORSI

Ilustrații de

ELISA PAGANELLI

Traducere din limba italiană de

ANAMARIA GEBĂILĂ

pan
da

În Pădurea celor O Mie de Frunze, toamna era de-acum în toi, iar ursul Teo era gata de hibernare. Își pusese un pulover gros de lână și se ghemuise sub plapumă. Nu-i mai rămânea decât să adoarmă. Dar... ce pat incomod și *brrr*, ce frig îi era la picioare!

Și-i mai ghiorăiau și mațele de foame...

Cum să facă el să reziste fără mâncare de-a lungul perioadei de hibernare? El, căruia îi era mereu foame!

Se tot foia, dar somnul nu se lipea de el.

Așa că s-a ridicat din pat, și-a pregătit o ciocolată caldă și gustoasă și s-a hotărât să facă o plimbărică prin pădure, ca să-și limpezească gândurile.

